

TCTIP000ZDVI

ÚŘAD MĚSTYSE DRÁSOV DRÁSOV 61	
Došlo:	14. 8. 2017
Č.j.	1047/2017 Sp. zn.:
Dok. Pril.	0 SK.zr./LH.: 84/15

Mgr. Martina Bočková

Od:
Odesláno: 14. srpna 2017 23:37
Komu: 'Mgr. Martina Bočková'
Předmět: Žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Dobrý den,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, žádám městyse Drásov o poskytnutí informací, na které schůzi Rady městyse Drásov bylo rozhodnuto o podání odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č. j. JMK 87672/2017 ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. S-JMK 29960/2017 OÚPSŘ (zrušení územního opatření o stavební uzávěře), dále o přesné znění přijatého usnesení a o kopii kompletního písemného materiálu, který obdrželi členové Rady městyse Drásov jako podklad k projednání tohoto bodu.

Prosím o zaslání odpovědi v elektronické formě na tuto e-mailovou adresu.

Děkuji.

Městys Drásov

Od: Městys Drásov [mestys@drasov.cz]
Odesláno: pondělí 21. srpna 2017 13:49
Komu:
Předmět: Poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb.
Přílohy: S22C-117082112370.pdf; S22C-117082112382.pdf; S22C-117082112381.pdf

Dobrý den,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, Vám v příloze poskytujeme požadované informace.

S pozdravem

Iva Štěpánková
referent městyse

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č. j.: JMK 87672/2017

Sp. zn.: S - JMK 29960/2017 OÚPSŘ

Brno 15.06.2017

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu
Jihomoravského kraje na dobu nejméně 15-ti dnů.
Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu.

Vyvěšeno dne:

20.6.2017

Sejmuto dne:

7.7.2017

Zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne:

20.6.2017

ROZHODNUTÍ

Úřad městyse Drásov
654 24 Drásov 61
-1-

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KÚ“) jako příslušný nadřízený správní orgán ve smyslu ustanovení § 178 odst. 2 ve spojení s § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), rozhodl takto:

Územní opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 09.01.2017 („územní opatření o stavební uzávěře v katastrálním území Drásov, na pozemcích, které jsou územním plánem Drásov, ve znění jeho změny č. 3, zahrnující do zastavěného území, zastavěných ploch nebo ploch přestavby“) se podle § 97 odst. 3 ve spojení s § 174 odst. 2 správního řádu ruší.

Účinky rozhodnutí v přírůčném řízení nastávají dle ustanovení § 174 odst. 2 správního řádu ode dne jeho právní moci.

Odvodnění:

KÚ obdržel několik podnětů k provedení přírůčného řízení ve věci opatření obecné povahy – územního opatření o stavební uzávěře vydané usnesením č. 4 Rady městyse Drásov dne 09.01.2017. Podněty, shodně označené jako „Návrh na přezkoumání rozhodnutí „Veřejná vyhláška – územní opatření o stavební uzávěře – Drásov“ – v řízení o návrhu na zrušení“ u KÚ konkrétně podali: dne 22.02.2017 PhDr. Marie Pardovská, Bzenecká 4190/4, Židenice, 628 00 Brno; dne 23.02.2017 společně ing. Miloš Kocian a Jana Kocianová, K Západi 1951/52, 621 00 Brno-Řečkovice; dne 23.02.2017 Paed. Blanka Vitulová, 664 24 Drásov 31; dne 23.02.2017 JUDr. Zdeněk Jobánek, 664 24 Drásov 196; dne 23.02.2017 Lenka Jakašová, 664 24 Drásov 192; dne 23.02.2017 Lukáš Doušek, 664 24 Drásov 294; dne 23.02.2017 společně Vlasta Urbánková 664 24 Drásov 42 a Jaroslav Dittreich, Rezkova 61, 602 00 Brno.

Přednětým opatřením obecné povahy bylo Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 09.01.2017 vydáno územní opatření o stavební uzávěře v katastrálním území Drásov, a to, dle jeho výrokové části, na pozemcích, které jsou „územním plánem Drásov, ve znění jeho změny č. 3, zahrnující do zastavěného

území, zastavěných ploch nebo ploch přestavby“ (dále též „stavební uzávěra Drásov“).

Prostudováním obsahu jednotlivých podnětů KÚ zjistil, že tyto jsou ve své podstatě shodné (odlišují se identifikací nemovitosti ve vlastnictví jednotlivých podatelů, dotčených stavební uzávěrou Drásov), neboť důvody, pro které byly jednotlivé podněty podány, a pro které shora jmenovaní podatelé spáříjí nezákomnost uvedeného územního opatření o stavební uzávěře, jsou totožné. V textu jednotlivých podnětů bylo vysloveno zejména následně:

V podnětech [bod „1. Vypořádání se s námítkami“) bylo uvedeno, že územní opatření o stavební uzávěře musí obsahovat rozhodnutí o všech námítkách a odůvodnění tohoto rozhodnutí s tím, že proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek, a že tedy musí být rozhodnuto o celé námitce, „...nikoli pouze o jedné části, která vedení obce vyhovuje.“ Něméné že v daném případě rozhodnutí o námítkách „...pomíjí ty body podaných námítek, které se týkaly konkrétních skutečností... tedy vyhláší se důvodům, o které rada městyse své rozhodnutí o celoplošné stavební uzávěře opřela a kterými je zdůvodnila“. Dále bylo vysloveno, že zámtér vyhlášení stavební uzávěry nebyl co do obsahu a rozsahu s majiteli dotčených nemovitostí veřejně projednán, a že zastupitelé městyse nebyli při hlasování o zpracování nového územního plánu seznámeni s tímto zámtérem celoplošné uzávěry „...na celou zastavěnou část obce o přílehlé pozemky dle stávajícího územního plánu.“

V další části podnětu [bod „11. Rozpory s obsahem a zámtérem zákona“) podatelé vyslovili [bod 1]), že stavební uzávěra Drásov neřeší omezení v nezbytném rozsahu a zejména že se nejdána o blokování území pro budoucí stavby veřejné, když „...nesmyslně zahrnuje veškeré stavby v katastru městyse včetně všech území určených v dosud platném územním plánu a jeho změnách k zastavení obytnou zástavbou nebo již historicky zastavěných... stavby mimo „intraurban“ městyse vzdálené stovky metrů od zástavby, nespojené na ČOV a mající samostatné přístupové komunikace.“

Dále je v podnětech uvedeno [bod 2), resp. bod 2) a 3)], že rozsah stavební uzávěry Drásov je nad rámec jejího cíle ale i důvodů jejího vyhlášení, pokud zakazuje umísťovat a povolovat stavby a činnosti „...podle § 77 písm. a), b), c), d) stavebního zákona nebo souhlas podle § 99 odst. 2 písm. a), b), c) stavebního zákona. Ze stavby zahrnutých do § 79 odst. 2 se zákaz vztahuje pouze na stavby dělnícké písm. m), n), o).“ A že na druhé straně se uzávěra nevztahuje na § 77 b) „změna využití území“, což umožňuje zasahovat v mezidobí do schválení nového územního plánu.

Následně je v podnětu komentováno [bod 3), resp. bod 4)], že stávající územní plán byl schválen před zpracováním podkladů pro čístitku odpařních vod (ČOV) včetně odhadu počtu obyvateľ, a že tak nelze pro vyhlášení stavební uzávěry Drásov argumentovat její nedostatečnou kapacitou, když územní plán, co se týká zastavěnosti „...nebyl ještě zdaleka realizován a plochy určené k zastavení jsou v části již zastavěné, z části rozestavěné, z nezanedbatelné části zastavované a nabízené k prodeji a z části prodávané in situ jako stavební parcely... ČOV byla projektována podle stávajícího územního plánu a proto její kapacita nemůže být limitujícím faktorem a nelze tím odůvodňovat omezení stávajícího, územním plánem stanoveného, zastavěného území.“

Podatelé uvedli [bod 4), resp. bod 5)], že rozsah uzávěry je argumentován nutností architektonického komplexního řešení, k tomu že však je určen případný regulační plán, který navazuje na stávající územní plán obce a ten by měl stanovit požadované podrobné podmínky pro využití pozemků, pro umísťování a prostorové uspořádání staveb, ochranu hodnot a charakteru území atd., a že komplexní stavební uzávěra zahrnující celý městyš s okolím nemůže deklarovaný zámtér naplnit, když stávající zástavbu a její umísťování nelze měnit.

Prohláší [bod 5), resp. bod 6)], že celoplošný zákaz pro dělení a scelování pozemků je nesmyslný a šikanózní

vůči vlastníkům nemovitosti a že představa vedení městyse, že bude na soukromých pozemcích budovat veřejná prostranství včetně komunikací je zcestná, když vedení obce veškeré pozemky ve vlastnictví městyse rozprodalo a nedisponuje tak pozemky pro případnou směnu.

Podatelé vyjádřili názor [bod 6], resp. bod 7], že doba trvání stavební uzávěry je zákonem definovaná jako opatření dočasně, časově vázané na proces schválení a vydání nové územně plánovací dokumentace, a že sice ukončení platnosti stavební uzávěry ve vazbě na nabytí účinnosti nového územního plánu není v rozporu se zákonem, nicméně že není z hlediska rozsahu stavební uzávěry Drásov zdůvodnitelné, a že zastavit výstavbu na tak dlouhou dobu je „...hrubým záměrem do vlastnických práv dle občanského zákoníku a je i proti smyslu vyhlášek a zákonů upravujících územní plánování a samotnou stavební uzávěru“.

Dále vyslovili [bod 7], resp. bod 8)], že významným kritériem pro vydání územního opatření o stavební uzávěře je vazba na územně plánovací dokumentaci (dále též „ÚPD“) a je vyhlášeno, pokud dosavadní ÚPD již přestala vyhovovat požadavkům doby nebo ve vztahu k rozvoji území a je nutné pořízení její aktualizace. Že však není jasné, neboť rada městyse nepředstavila ani sebestmí vizi o tom, jakým způsobem stávající či historická zástavba (včetně zastitovaných stavebních pozemků a pozemků určených k zastavbě dle stávající ÚPD) má být změněna a jak nevyhovuje současným požadavkům. Dle názoru podatelů se rada městyse snaží zablokovat výstavbu a prodej nemovitosti na mnoho let dopředu s tím, že bude poskytovat výjimky, nicméně že „...přehlédlo, že výjimka nesmí dle textu uzávěry zatížit kapacitu ČOV a tedy nelze v budoucnu nejen rozšířovat obytné plochy, ale ani průmyslové podniky ... nebo podnikatelské objekty, protože nárust zaměstnanců znamená zvýšení nároku na ČOV...“; podatelé vyslovili, že jsou poškozeni snahou vedení městyse Drásov „...nadměrně zasahovat do vlastnických práv občanů zneužitím vyhlášení celoplošné stavební uzávěry ... Vedení městyse ... nevyužilo jiných neceloplošných možností regulace výstavby, např. vypracování studie zastavitelnosti, regulační plán atd.“

Podněty byly uzavřeny konstatováním, že „...územní opatření o stavební uzávěře bylo vyhlášeno při nesplnění podmínek vypracovat se s námitkami a bylo vyhlášeno v rozsahu a na celém území obce a na dobu trvání do účinnosti nového územního plánu, tedy v rozporu se zněním a smyslem zákona, přičemž vše výše uvedené nebylo podloženo ani zdůvodněno tak, jak zákon vyžaduje.“

V návaznosti na citované podněty přistoupil KrÚ, za účelem možnosti objektivního posouzení důvodnosti skutečnosti v podnětu uvedených, k vydání opatření č.j. JMK 33288/2017 ze dne 28.02.2017, kterým vyzval městyse Drásov k předložení správního spisu vedeného v dané věci a vyjádření k obsahu podnětu.

Dne 14.03.2017 byl KrÚ městysem Drásov (opatření č.j. MEDR 308/2017 ze dne 13.03.2017) doručen správní spis vedený městysem Drásov ve věci stavební uzávěry Drásov. V označeném opatření se městyse Drásov vyjádřil k obsahu uplatněných podnětů, kdy vyslovil zejména následně: K otázce vypracování námitek uplatněných v procesu předcházejícímu vydání stavební uzávěry Drásov konstatoval, že je považuje za dostatečné, přičemž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 Ao 6/2011 – 87 ze dne 22.12.2011 (dále rozsudek NSS“), z něhož citoval část textu; vyslovil, že důvody uvedenými v námitkách (řešení přístupových komunikací, nedostatečná kapacita škol, odpovědnost a nedostatečná kapacita ČOV) se nazabýval, neboť se neřikaly samotného vymezení stavební uzávěry, podatelé je využili jako podpůrná tvrzení a že ve vztahu k vymezení uzávěry jsou zcela bezpředmětná a vedly by jej ke spekulativnímu domýšlení účelu těchto argumentů. K otázkám rozporu s obsahem a záměrem zákona městyse Drásov uvedl, že podatelé podnětů v procesu pořízení stavební uzávěry Drásov tyto neuplatnili a proto se jimi v procesu pořízení nemohli zabývat; následně se vyjádřil k jednotlivým bodům podnětů.

Podle § 97 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v platném znění (dále jen „stavební zákon“) platí, že územní opatření o stavební uzávěře se vydává jako opatření obecné povahy (dále

též „OOP“) podle správního řádu a jeho vydání je ve smyslu § 98 odst. 1 správního řádu příslušná rada obce (tj. orgán obce ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, v platném znění), a to v přenesené působnosti. Ustanovením § 174 odst. 2 správního řádu je dáno, že soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení, přičemž usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 3 let od účinnosti OOP. Přezkumné řízení, v jehož rámci jsou přezkoumávána pravomocná správní rozhodnutí, je obecně upraveno v § 94 a násl. správního řádu a podle § 95 odst. 1 správního řádu je k zahájení přezkumného řízení příslušný správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. Označení právní ustanovení se s ohledem na úpravu danou výše citovaným § 174 odst. 2 správního řádu přiměřeně použijí též pro provedení přezkumného řízení v případech, kdy je zkoumána zákonnost opatření obecné povahy, tedy soulad OOP s právními předpisy. Působnost KrÚ jako nadřízený správní orgán je založena § 178 odst. 2 věty druhé správního řádu, dle kterého je nadřízeným správním orgánem orgán obce krajský úřad.

Jak již bylo uvedeno, citovanou právní úpravou je dáno, že se územní opatření o stavební uzávěře vydává jako opatření obecné povahy. To je v obecně rovně upraveno v části šesté správního řádu (§ 171 až § 174), přičemž podle § 174 odst. 1 platí, že pro řízení podle této části správního řádu platí obdobě ustanovení jeho části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Při přezkoumání souladu opatření obecné povahy s právními předpisy, tedy musí být přezkoumáno nejen samotné opatření obecné povahy, ale též zákonnost procesního postupu předcházejícího jeho vydání, s tím, že ve smyslu § 96 odst. 2 správního řádu se nebude přihlížet pouze k těm vadám provedeného procesu, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad přezkoumávaného opatření obecné povahy s právními předpisy, dopřipadá na jeho správnost. Při přezkoumání zákonnosti opatření obecné povahy musí být s ohledem na předchozí zkoumání též dodržena i respektování základních zásad činnosti správních orgánů, v daném případě radou obce, která vydává územní opatření o stavební uzávěře v přenesené působnosti. Podle § 96 odst. 2 správního řádu pak též platí, že soulad rozhodnutí s právními předpisy, v daném konkrétním případě stavební uzávěry Drásov, se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání.

Podle obecné úpravy dané správním řádem dle platí, že rozhodnutí, které je v právní moci, může mimo odvolání podle § 95 odst. 1 správního řádu přezkoumat správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, z moci úřední, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.

Jestliže je současně § 174 odst. 2 správního řádu dáno, že přezkumné řízení ve věci opatření obecné povahy lze zahájit do 3 let od nabytí jeho účinnosti, pak bylo prvoinstanční povinností KrÚ zkoumat, zda předmětné OOP o stavební uzávěře Drásov nabylo účinnosti. Z předloženího spisového materiálu KrÚ ověřil, že tato skutečnost nastala dne 07.02.2017.

V návaznosti na předchozí KrÚ podotýká, že uvedené a výše citované podněty nebyly návrhem na zahájení správního řízení a KrÚ nebyl jejich obsahem vázán, neboť přezkumné řízení je, v případě zjištění důvodů ve smyslu ustanovení § 95 odst. 1 správního řádu, řízením zahajovaným a prováděným vyhrazeně z moci úřední. Z důlke citovaného ustanovení správního řádu vyplývá povinnost příslušného správního orgánu zahájit a provést přezkumné řízení, existují-li, tzn., jsou-li pro takový postup zjištěny zákonné předpoklady. Není tak na libovolí příslušného správního orgánu, zda k přezkumnému řízení přistoupí.

Po předběžném posouzení věci ve smyslu § 95 odst. 1 správního řádu na základě spisového materiálu předloženího městysem Drásov, jehož orgán, tedy rada městyse vydala předmětné OOP - stavební uzávěru Drásov, dospěl KrÚ k závěru, že lze mít důvodně za to, že při jeho vydání nebyla respektována příslušná právní úprava daná stavebním zákonem a správním řádem.

V rámci předběžného zhodnocení věci dospěl KrÚ ke zjištění, že existuje důvodná pochybnost o souladnosti postupu Rady městyse Drásov při projednání věci a při vydání stavební uzávery Drásov. Při tomto postupu byl shledán rozpor zejména s požadavky § 97 odst. 1 stavebního zákona, dle kterých lze územním opatřením o stavební uzávěře omezit nebo zakázat stavební činnost ve vymezeném území pouze v nezbytném rozsahu, pokud by tato činnost mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace. KrÚ v tomto smyslu shledal překročení zákoních podmínek a předpokladů, a to s ohledem na způsob vymezení zakázaných a ze zákazu vyloučených činností, označených ve výškové části stavební uzávery Drásov prostřednictvím § 77 písm. a), c) a d) § 96 odst. 2 písm. a), b) a c), § 79 odst. 2 m), n) a o), a § 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona. Kdy soudcásně tuto výřkovou část přezkoumanávaného OOP shledává KrÚ vnitřně rozpornou. Při předběžném hodnocení zákonnosti předávaného OOP shledal KrÚ jeho nesoulad s požadavkem zakotveným v § 172 odst. 5 správního řádu, kdy musí být rozhodnuto o všech námitkách uplatněných v rámci procesu projednávání OOP osobami uvedenými v § 98 odst. 3 stavebního zákona. V návaznosti na úpravu danou § 174 odst. 1 správního řádu (viz výše) pak KrÚ dospěl rovněž ke zjištění důvodné pochybnosti o souladnosti přezkoumanávaného OOP – stavební uzávery Drásov s požadavky ustanovení § 68 správního řádu, kdy je nezbytné vyžadovat splnění obecných obsahových náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí též ve vztahu k OOP, a to nejen ve vztahu k odůvodnění samotného OOP, ale též ve vztahu k odůvodnění jednotlivých rozhodnutí o námitkách uplatněných proti OOP, která jsou jeho součástí. Zjištěné skutečnosti založily dle hodnocení KrÚ důvody pro předběžné konstatování, že přezkoumanávané OOP – stavební uzávera Drásov bylo vydáno v rozporu se zákadními zásadami činnosti správních orgánů zakotvenými v § 2 - 8 správního řádu, což působí jeho nezákonnost.

Na podkladě předběžného posouzení věci tak dospěl KrÚ ke zjištění existence důvodů, které ve smyslu § 95 odst. 1 správního řádu opodstatnily zahájení přezkumného řízení ve věci stavební uzávery Drásov vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 09.01.2017. Uvedená zjištění pak vedla k dalšímu postupu KrÚ, který usnesením vydaným pod č.j. JMK 56896/2017 ze dne 13.04.2017 zahájil podle § 174 odst. 2 správního řádu, s přiměřeným využitím úpravy dané § 95 odst. 1 a § 96 odst. 1 správního řádu, přezkumné řízení ve věci stavební uzávery Drásov.

Při zahájení přezkumného řízení v dané věci se KrÚ zabýval i otázkou vymezení okruhu účastníků tohoto přezkumného řízení. Obecně platí, že účastníky přezkumného řízení jsou dle ustanovení § 95 odst. 4 správního řádu účastníci prvoinstančního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumanávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci. Řízení o vydání opatření obecné povahy žádné účastníky nemá, nicméně s odkazem na úpravu danou § 98 odst. 3 stavebního zákona ve spojení s § 172 odst. 5 správního řádu tuto situaci vyhodnotil tak, že existuje okruh osob, jejichž práva, povinnosti a oprávněné zájmy mohly být opatřením obecné povahy dotčeny, a proto je označuje za účastníky tohoto přezkumného řízení. Podle § 98 odst. 3 stavebního zákona to jsou kromě osob uvedených v § 172 odst. 5 správního řádu (tj., kromě vlastníků nemovitosti, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, učinili tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny), též zastupce veřejnosti a osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

Usnesení o zahájení přezkumného řízení bylo oznámeno ve vazbě na úpravu danou § 173 odst. 1 správního řádu veřejnou vyhláškou, zveřejněnou na úřední desce krajského úřadu dne 19.04.2017 a soudcásně též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Označené usnesení bylo zasláno též městyso Drásov, kterému bylo doručeno jednak elektronicky datovou zprávou dne 20.04.2017 a návazně dne 21.04.2017 byl městyso Drásov doručen prostřednictvím poštovní přepravy stejnopis uvedeného usnesení, a to s žádostí o vyvěšení označeného usnesení na úřední desce městyse Drásov (včetně způsobu umožňujícího dálkový přístup)

ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu.

Návazně KrÚ vydal opatření č.j. JMK 59216/2017 ze dne 20.04.2017, kterým uvědomil účastníky řízení o možnosti uplatňovat zákonná procesní práva ve smyslu § 36 odst. 1 a odst. 3 správního řádu. Opatření KrÚ bylo účastníkům oznámeno prostřednictvím veřejné vyhlášky, zveřejněné na úřední desce krajského úřadu dne 21.04.2017 a soudcásně též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Označené opatření KrÚ bylo zasláno též městyso Drásov, kterému bylo doručeno jednak elektronicky datovou zprávou dne 24.04.2017 a návazně dne 02.05.2017 (vypravěno 24.04.2017) byl městyso Drásov doručen prostřednictvím poštovní přepravy stejnopis uvedeného opatření s žádostí o jeho vyvěšení na úřední desce městyse Drásov (včetně způsobu umožňujícího dálkový přístup) ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu.

Dne 21.04.2017 (evídováno dne 24.04.2017 pod č.j. JMK 60486/2017) byl KrÚ doručen společný podnět Drásové iniciativy z.s., (č. 02835029, 664 24 Drásov č.p. 196 a JUDr. Zdeňka Jobánka, Drásov 196, 664 24 Drásov, v němž je kromě dalšího uvedeno, že šhora uvedené usnesení KrÚ č.j. JMK 56896/2017 nebylo vyvěšeno na úřední desce městyse Drásov v souladu se zákonem, neboť byla zveřejněna „pouze titulní strana uvedené dokumentu bez jakéhokoliv komentáře a poučení, jak a kde se občan může seznámit s celým textem.“ V návaznosti na uvedené KrÚ opatřením č.j. JMK 63695/2017 ze dne 28.04.2017 vyžval městyso Drásov k provedení kontroly zákonnosti zveřejňování písemností v daném řízení a ke zjednáni nezbytné nápravy, přičemž konstatoval své zjištění, že co se týká zveřejnění uvedené písemnosti dálkovým přístupem, byla tato povinnost splněna. V rámci uvedeného opatření KrÚ poučil městyso Drásov o zákonem způsobu zveřejňování písemností ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu; soudcásně vyslovil, že pokud KrÚ zcela totožně dopadá na zveřejnění písemnosti KrÚ č.j. JMK 59216/2017. Dne 05.05.2017 bylo KrÚ doručeno sdělení městyse Drásov č.j. MEDR 555/2017 ze dne 05.05.2017, dle kterého „...no komenté úřední desce městyse Drásov bylo zveřejněno z kapacitních důvodů pouze první strana uvedené písemnosti s následujícím vyznačením dat vyvěšení, dat zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, podpisem oprávněné úřední osoby a razítkem úřadu městyse. Tato komenté deska je označena názvem Úřední deska městyse Drásov s datkem: Celé znění dokumentu je k dispozici na internetových stránkách www.drasov.cz (viz příloha). Máme za to, že zákoná povinnost zveřejňování písemností na úřední komenté desce správního orgánu městyse Drásov nebyla porušena o je v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. ... ve smyslu § 25 odst. 2 zákona ... Přesto jsme na základě Vaší výzvy učinili opakovaně vyvěšení přediměně písemnosti na komenté úřední desce v celém rozsahu o soudcásně ji opakovaně zveřejnili způsobem umožňujícím dálkový přístup po zákoně stanovenou dobu.“ K citovanému názoru městyse Drásov KrÚ podotýká, že zákoná úprava daná § 25 odst. 2 správního řádu umožňuje alternativně buď zveřejnění celé dostupné písemnosti, nebo pouze zveřejnění oznámení o možnosti převzít písemnost (v její fyzické resp. tedy listinné podobě). To by s ohledem na řešený případ nicméně znamenalo oznámení o možnosti do písemnosti nahlédnout, a to nepochybně opět v její listinné podobě, pouhý odkaz na elektronické zveřejnění s dálkovým přístupem proto nepostačuje, když obsah „listinné“ úřední desky a elektronické úřední desky musí být totožný. Ze sdělení městyse Drásov nicméně vyplývá, že v uvedené věci byla zjednána náprava, přičemž dne 30.05.2017 byly KrÚ doručeny doklady o zveřejnění usnesení č.j. JMK 56896/2017 na úřední desce městyse Drásov (od 20.04.2017 do 09.05.2017 a následně od 04.05.2017 do 23.05.2017) a opatření č.j. JMK 59216/2017 (od 25.04.2017 do 12.05.2017).

V rámci přezkumného řízení vedeného ve věci stavební uzávery Drásov KrÚ vycházel z platné právní úpravy na danou věc dopadající. Jak již bylo výše uvedeno, podle § 97 odst. 1 stavebního zákona platí, že územní opatření o stavební uzávěře se vydává jako opatření obecné povahy podle správního řádu. Při vydávání územního opatření o stavební uzávěře tedy musí být primárně respektována speciální úprava daná stavebním zákonem, přičemž správní řád, jako obecný procesní předpis bude aplikován v těch otázkách

(postupech a konkrétních procesních úkonech), které stavební zákon upravuje.

Dle odkazovaného ustanovení stavebního zákona též platí, že územní opatření o stavební uzávěře omezuje nebo zakazuje v nezbytném rozsahu stavební činnost ve vymezeném území, pokud by mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace, jestliže bylo rozhodnuto o jejím pořízení nebo o pořízení její změny, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření v území, jímž se upravuje využití území. Územní opatření o stavební uzávěře lze vydat také v případech, jestliže je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o námitkách nebo zrušeno opatření obecné povahy o vydání územně plánovací dokumentace, případně jeho část. Územním opatřením o stavební uzávěře nelze omezit nebo zakázat udržovací práce.

Ustanovením § 98 odst. 1 stavebního zákona je pak dáno Kromě dalšího, že územní opatření o stavební uzávěře vydává v přenesené působnosti rada obce. Dle odstavce druhého tohoto zákonného ustanovení se návrh územního opatření o stavební uzávěře písemně projednává s dotčenými orgány, které mohou uplatnit svá stanoviska do 30 dnů ode dne obdržení návrhu. K později uplatněným stanoviskům se nepřihlíží. S dotčenými orgány, které uplatnily svá stanoviska, musí být návrh územního opatření o stavební uzávěře nebo územního opatření o asanaci území dohodnut. Obsah jednolichých stanovisek příslušných dotčených orgánů je závazný pro „výřokovou část“ územního opatření, tj. pro část, která je závazná pro ty, na něž se územní opatření vztahuje. Námitky proti návrhu územního opatření o stavební uzávěře mohou podle § 98 odst. 3 stavebního zákona podat, Kromě osob uvedených v § 172 odst. 5 správního řádu (tj., Kromě vlastníkú nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy souvisejí s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny), též zástupce veřejnosti a osoby, o kterých tak stanoví zvláštní právní předpis.

Podle § 99 odst. 1 stavebního zákona územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávěry, popřípadě podmínky pro povolení výjimek. Součástí územního opatření o stavební uzávěře je grafická příloha v měřítku katastrální mapy s vyznačením dotčeného území. Podle odstavce třetího téhož ustanovení platí, že příslušná rada obce může na žádost povolit výjimku z omezení nebo zákazu stavební činnosti podle územního opatření o stavební uzávěře, jestliže povolení výjimky neohrožuje sledovaný účel, a že se proti rozhodnutí o výjimce nelze odvolat.

Náležitosti územního opatření o stavební uzávěře pak kromě již výše citovaných pravidel zakotvených ve stavebním zákoně upravuje ve smyslu § 99 odst. 2 stavebního zákona prováděcí právní předpis ke stavebnímu zákonu, a to konkrétně § 17 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění (dále jen „vyhl.č. 503/2006 Sb.“).

Správní řád příslušnou právní úpravu dopadající na proces vydání opatření obecné povahy, tj. v daném případě na vydání územní opatření o stavební uzávěře, obsahuje v § 171 až 174. Co se týká náležitosti procesního postupu, který musí předcházet vydání opatření obecné povahy, jeho úpravu podává § 172 správního řádu, který v odstavci prvním zakotvuje, že návrh opatření obecné povahy s odůvodněním správní orgán (v daném případě rada obce) po projednání s dotčenými orgány uvedenými v § 136 správního řádu doručí veřejnému vyhládkou podle § 25 správního řádu, kterou uvěsí na úřední desce obecního úřadu, což s sebou nese též povinnost zveřejnit její zprůsohem umožňujícím dálkový přístup (tj., na elektronické úřední desce). Její součástí musí být i výzva pro dotčené osoby, aby k návrhu územního opatření o stavební uzávěře podávali své námitky nebo připomínky. Návrh zveřejňovaný prostřednictvím veřejné vyhlášky musí obsahovat též údaje, kde a v jaké lhůtě je možné do návrhu územního opatření nahlednout a seznámit se

s ním, přičemž tato možnost musí být zajištěna po celou dobu vyvěšení návrhu nebo oznámení o jeho zveřejnění. Návrh opatření obecné povahy musí být zveřejněn nejméně po dobu 15 dnů.

Rřízení o návrhu územního opatření o stavební uzávěře je zásadně písemné, přičemž písemnou formu musí mít i připomínky a námitky dotčených osob. Jak již bylo uvedeno, § 98 odst. 3 stavebního zákona zakládá individualizovanému okruhu subjektů (viz výše) procesní oprávnění podat proti návrhu opatření obecné povahy námitky. Ustanovení § 172 odst. 5 správního řádu pak zakotvuje postup správního orgánu v případě, že proti návrhu jsou námitky podány. Tyto námitky musí být písemně odůvodněné a mohou být podány ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu opatření obecné povahy, přičemž změškání tohoto úkonu nelze promítnout. Námitky nelze vypořádat pouze neformálním způsobem s odůvodnění opatření obecné povahy, ale musí být o nich správním orgánem, který opatření obecné povahy vydává, rozhodnuto. Jestliže by vyřízení námitky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně též v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvádě jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1 správního řádu), dotčeným osobám se neoznamuje samostatně. Rozhodnutí o námitkách nabývá právní moci současně s účinností územního opatření o stavební uzávěře. Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad, nicméně změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

Výsledné opatření obecné povahy, které musí obsahovat odůvodnění, správní orgán ve smyslu § 173 odst. 1 správního řádu oznámí veřejnou vyhládkou, současně musí být zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Ustanovení § 172 odst. 1 platí obdobně. Opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Hrozí-li vážná újma veřejnému zájmu, může opatření obecné povahy nabýt účinnosti již dnem vyvěšení; stanoví-li tak zvláštní zákon, může se tak stát před postupem podle § 172.

Ze správního spisu vedeného městem Drásov ve věci stavební uzávěry Drásov byly Klů při následném přezkoumání věci, tj. při podrobném přezkoumání procesu, který vydání přezkoumaného opatření obecné povahy předcházelo a při přezkoumání výsledné stavební uzávěry Drásov z hlediska její zákonnosti, zjištěny zejména níže uvedené skutečnosti, které Klů hodnotil i s přihlédnutím k obsahu uplatněných podnětů a k obsahu vyjádření městyse Drásov obsaženém v jeho opatření č.j. č.j. MEDR 308/2017.

Jak vyplývá z výpisu ze zasedání Zastupitelstva městyse Drásov (dále jen „Zastupitelstvo“) konaného dne 12.09.2016, Zastupitelstvo schválilo pořízení nového Územního plánu Drásov, důvodem tohoto kroku bylo konstatování, že cit.: „...v důsledku navýšujících se problémů v oblasti zastavanosti městyse a v důsledku omezené kapacity ČOV. Svojíci územní plán svým zpracováním a charakterem neodpovídá aktuálnímu stavu a není schopn zajistit udržitelny rozvoj městyse Drásov, ochránit území před neudržitelnou zastavaností, zajistit potřebnou dopravnou infrastrukturu a ochránit životní prostředí.“

Následně byl vyhotoven návrh územního opatření o stavební uzávěře a opatřením č.j. MEDR 1238/2016 ze dne 20.09.2016 byly dotčené orgány vyzvány k jeho písemnému projednání s tím, že mohou svá stanoviska uplatnit ve lhůtě do 30 dnů ode dne doručení výzvy. Z městysem Drásov oslovených subjektů na uvedenou výzvu reagoval vyjádřením č.j. MUTI 23860/2016/OLP/DK/NN ze dne 12.10.2016 Městský úřad Třnov, odbor územního plánování, který vydání stavební uzávěry nedoporučil, a to z důvodu, že nový územní plán ve své podrobnosti nemůže vyřešit podmínky prostorového uspořádání požadované městysem a že řešení regulace nové výstavby v lokalityách vymezovaných územním plánem Drásov pro bydlení je možné prostřednictvím regulačních plánů nebo územních studií dle stavebního zákona. Klů zde podotýká, že stavební zákon nezakládá působnost obecního úřadu s rozšířenou působností coby dotčeného orgánu. Dne 24.10.2016 bylo městyso Drásov na jeho výzvu doručeno sdělení č.j. JMK 142131/2016 ze dne

18.10.2016 Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování, s upozorněním, že v smyslu úpravy dané stavebním zákonem není v dané věci dotčeným orgánem. Dále bylo doloženo stanovisko č.j. HSSM-3-228/2016 ze dne 13.10.2016 Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje; stanovisko č.j. JMK 155057/2016 ze dne 18.10.2016 odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje; vyjádření č.j. JMK 142134/2016 ze dne 26.09.2016 odboru regionálního rozvoje Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

Opáčením č.j. MEDR 1415/2016 ze dne 25.10.2016, které bylo zveřejněno na úřední desce městyse Drásov prostřednictvím veřejné vyhlášky vyvěšené dne 27.10.2016 a sejmuté 13.12.2016, bylo provedeno oznámení o zprácvání návrhu územního opáčení o stavební uzávěře Drásov a o zahájení řízení o jeho vydání. Osoby označené podle § 98 odst. 3 stavebního zákona byly vyzvány k podání písemných odůvodněných námitek proti návrhu, a to cit.: „ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění návrhu (tj. ve lhůtě 45 dnů ode dne vyvěšení této veřejné vyhlášky o návrhu územního opáčení o stavební uzávěře)“, současně bylo formulováno poučení, že k návrhu může každoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opáčením obecně povahy přímo dotčeny, uplatnit v tohoté lhůtě písemné připomínky. Oznámení obsahovalo údaje o tom, kde a kdy je možno seznámit se s úplným zněním předmetného návrhu územního opáčení o stavební uzávěře.

Své námítky uplatnil: společným podáním zaevidovaným městysem Drásov dne 08.12.2016 Ing. Miloš Kocian a Jana Kocianová, K Západí 1991/52, 621 00 Brno; společným podáním zaevidovaným městysem Drásov dne 08.12.2016 Vlasta Urbánková, Drásov 42 a Jaroslav Dittich, Rezkova 61, Brno; podáním zaevidovaným městysem Drásov dne 13.12.2016 Miroslav Reich, V Újezdech 18, 621 00 Brno.

Dle výpisu ze zasedání Rady městyse Drásov konaného dne 09.01.2017 rada městyse projednala připomínky uplatněné k návrhu územního opáčení o stavební uzávěře a jejich vyhodnocení a vzala je na vědomí; projednala rozhodnutí o námítkách uplatněných k návrhu a rozhodla o jejich zamítnutí; projednala vydání územního opáčení o stavební uzávěře a přijala usnesení o jejím vydání.

Co se týká procesního postupu městyse Drásov, resp. Rady městyse Drásov, při projednání návrhu a při vydání přezkoumaného územního opáčení o stavební uzávěře, neshledal KrÚ rozpor s právními předpisy na danou problematiku dopadajícími (viz výše v textu).

Ve vztahu ke shora uvedeným zjištěním, k nimž KrÚ dospěl v rámci předběžného zhodnocení věci, se pak uvádí následně.

Dle zákonného zaktovení v § 97 odst. 1 stavebního zákona lze územním opáčením o stavební uzávěře (dále též „stavební uzávěra“) omezit nebo zakázat stavební činnost ve vymezeném území pouze v nezbytném rozsahu, pokud by tato činnost mohla ztížit nebo znemožnit budoucí využití území podle připravované územně plánovací dokumentace (dále též „ÚPD“). Samou podstatou zákonného vymezení účelu územního opáčení o stavební uzávěře je bezporočhy dáno, že jde o příný zášah do realizace práv spojených s vlastnickým povetím a staveb v konkrétním vymezeném území. Jakýkoli zášah tohoto charakteru do práv dotčených osob musí proto být v souladu s principy proporcionality, tj. navrhován a realizován jen v míře nezbytné a jen v odůvodněném rozsahu. Zákonním předpokladem vydání omezení či zákazu stavební činnosti formou stavební uzávěry je tedy v prvě řadě existence situace, kdy má dojít, ve smyslu připravované územně plánovací dokumentace, k využití určitého území pro jiný účel, než je účel stávající, za což lze nepočybně označit, existuje-li platná územně plánovací dokumentace (ta v daném případě existuje), účel daný touto existující ÚPD. Druhrou zákorem vyžadovanou podmínkou je vydání uvedeného omezení či zákazu ve vztahu k určitému vymezenému území a pouze v nezbytném rozsahu, přičemž požadavek nezbytného rozsahu stavební uzávěry je třeba vnímat nejen ve vztahu k vymezenému území, na které se

bude stavební uzávěra vztahovat, ale též na v tomto území zakazovanou či omezenou stavební činnost. Uvedené podmínky pro vydání územního opáčení o stavební uzávěře nepočybně tedy musí být naplněny nejen kumulativně, ale zásadně ve vzájemných věcných souvislostech.

Stavební uzávěra Drásov byla, dle výrokové části, vyhlášena, cit.: „...v katastrálním území Drásov, na pozemcích, které jsou územním plánem Drásov, ve znění jeho změny č. 3, zahrnutý do zastavěného území, zastavěných ploch nebo ploch přestavby“. Tzn. ve vztahu k veškerým plochám vymezeným v platné ÚPD, v nichž by mohla být navrhována a realizována stavební činnost. V odůvodnění stavební uzávěry Drásov je pak uvedeno, že důvodem pořízení nové ÚPD (viz výše usnesení zastupitelstva ze dne 12.09.2016) byla „...neaktualnost současně platného územního plánu, spočívající v disproporcii mezi jím navrhovaným rozsahem zastavěných ploch a současným stavem a kapacitami technické infrastruktury, zejména řešením nakládání s odpadními vodami. Dalším zdůvodní bylo nedostatečné řešení urbanistické koncepce, kdy navrhované prostory uspořádání nezohledňuje urbanistické zolážení sídla a pro zastavěné plochy není stanoven požadovaný charakter a struktura budoucí zástavby. ...i neadekvátní koncepce rozvoje spočívající v předimenzovaném návrhu zastavěných ploch bez zohlednění jejich vlivu na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání...“

V následné části textu odůvodnění byly vyjádřeny „...důvody pro stavební uzávěru a důvody vedoucí ke stanovení jejího rozsahu“. Konkrétně bylo vysloveno, že nakládání s odpadními vodami již neodpovídá svou kapacitou v územním plánu navrhovaným rozvojem plochám a proto „...je potřeba v zastavěných plochách zakázat stavební činnost, aby nebyla ztížena nebo znemožněna možnost v novém územním plánu hledat přijatelné řešení v území. ...Vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání má i dostavba proluk v zastavěném území a nová výstavba v „druhém“ řadě, tedy v plochách zahrnutých na stávající zástavbu a takéž možná nová výstavba v rámci ploch přestavby. Z tohoto důvodu, při úvaze o velikosti stavební uzávěry, bylo do jejího rozsahu zahrnuto kromě zastavěných ploch i zastavěné území městyse Drásov a vymezené plochy přestavby.“ Dále bylo uvedeno, že prostorové uspořádání v platné ÚPD nezohledňuje historické urbanistické zolážení sídla a „...umožňuje tak dostavbu v druhém řadě, tedy v plochách zahrnutých na stávající zástavbu a pro zastavěné plochy není podrobněji definována budoucí struktura a charakter zástavby, a proto je třeba zakázat stavební činnost v plochách zastavěného území, v plochách přestavby a v zastavěných plochách, aby nebyla ztížena nebo znemožněna možnost hledat v novém územním plánu přijatelné řešení v území.

Citované odůvodnění územního rozsahu stavební uzávěry Drásov, která tedy byla vyhlášena pro celé území, v němž by bylo možno stavební činnost předpokládat, nelze hodnotit jako udřitelné, dostatečně argumentačně podložené a postavené na řádném zjištění stavu věci.

Jestliže byla důvodem pro přijetí nového územního plánu „disproporce mezi ... rozsahem zastavěných ploch a současným stavem a kapacitami technické infrastruktury, zejména řešením nakládání s odpadními vodami“ pak bylo nepočybně žádoucí pro navazující vydání stavební uzávěry Drásov zjistit reálný stav využití resp. naplnění zastavěných ploch a pro navrhovanou stavební uzávěru vymezit pouze ty zastavěné plochy nebo jejich části, které dosud nemají technickou infrastrukturu vyřešenu. Současně nelze nepočybně odhlédnout od uvedeného zákonného předpokladu, že stavební uzávěra by se měla týkat území, u něhož je předpokládáno využití pro jiný účel, než je účel stávající (k tomu viz výše v textu). Pokud by tedy byly konkrétní plochy vymezených zastavěných ploch (či jejich části) již využity v souladu s funkcím využitím ploch dle existující ÚPD, a to včetně vybudování nezbytné technické infrastruktury, pak není naplněn uvedený zákonný předpoklad, tedy, že by stavební uzávěra měla zabezpečit, aby nebylo znemožněno budoucí využití území k jinému účelu podle připravované ÚPD. V uvedeném smyslu proto není ve vztahu k těmto již využitým plochám dostatečně argumentačně a nezpochybnitelně podloženo ani tvrzení

o kapacitní nedostatečnosti technické infrastruktury, které by opodstatnilo jejich zahrnutí do území pokrytého stavební úzavěrou Drásov.

K předchozímu KrÚ nad rámec povinného odůvodnění podotýká, že je mu z vlastní úřední činnosti známo (sp.zn. S-JMK 59121/2017 – překoumání výjimek ze stavební úzavěry Drásov), že ve vztahu ke konkrétním zámečným stavbám v zastavěných plochách udělila Rada městyse Drásov výjimky se zdůvodněním, že tyto zámečky splňují podmínky udělení výjimky neboť se nachází v lokalitě, ve které již byly realizovány sítě technické infrastruktury, případně jsou v současné době ve výstavbě, a také již byla provedena potřebná příprava: že sítě technické infrastruktury byly dimenzovány na tuto parcelaci, resp. budoucí počet stavb a že čistírna odpadních vod (ČOV) s touto kapacitou počítá, a proto že zámeč nevyskytuje negativní vliv na veřejnou infrastrukturu. KrÚ nicméně podotýká, že kapacita ČOV nepocitně není stanovována na podkladě parcelace, ale dle počtu obyvatel produkujících odpadní vody (včetně obyvatel budoucích, tj. na podkladě kvalifikovaného předpokladu jejich budoucího počtu).

Touto argumentací je de facto popírána důvodnost vymezení rozsahu stavební úzavěry pro zastavěitelné plochy v jejích plném rozsahu. Argumentace vyslovená v rámci odůvodnění rozhodnutí o námítkách uplatněných v procesu projednávání stavební úzavěry Drásov, že lze udělit výjimku, a proto uzávěra neznamená znemožnění zástavby ani zásah do práv vlastnicku nemovitosti v daném území, nemůže obstát, neboť na udělení výjimky není právní nárok. KrÚ poznamenává, že zákonná úprava neposkytuje proti rozhodnutí o výjimce obranu prostřednictvím řádného opravného prostředku (odvolání), v jehož rámci by mohlo být přezkoumáno věcné hodnocení otázky naplnění podmínek pro výjimku. Tj., pro zkoumání výsledku, zda bude výjimka ze stavební úzavěry udělena nebo žádost zamítnuta. Nelze tak akceptovat argumentaci o minimalizaci či úplném vyloučení zásahu do práv dotčených osob s poukazem na shora uvedenou možnost udělení výjimky, nelze tak učinit ani s odkazem na dočasnost uzávěry, neboť tento údaj nemůže být s ohledem na neurčitost doby trvání územního opatření o stavební úzavěře (k tomu viz dále v textu), skutečně objektivním a tedy relevantním hlediskem.

KrÚ připomíná úpravu danou § 43 odst. 1 stavebního zákona, a to, že územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání, uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; tzn. že, vymezi zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavěitelné plochy a plochy vymezené změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území, pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. V textové části pak územní plán obsahuje stanovení podmínek pro využití ploch s rozdílným způsobem využití s určením převážujícího účelu využití (hlavní využití), pokud je možné jej stanovit, přípustného využití, nepřípustného využití (včetně stanovení, ve kterých plochách je vyloučeno umístování staveb, zařízení a jiných opatření pro účely uvedené v § 18 odst. 5 stavebního zákona), popřípadě stanovení podmíněně přípustného využití těchto ploch a stanovení podmínek prostorového uspořádání, včetně základních podmínek ochrany krajinného rázu (například výškové regulace zástavby, charakteru a struktury zástavby, stanovení rozmezí výměry pro vymezení stavebních pozemků a intenzity jejich využití). Územní plán tedy obsahuje kromě dalšího zejména vymezení ploch a jejich funkčního využití a základní regulace pro zástavbu v těchto plochách. Podrobné řešení a podmínky regulaci (a to již i ve vztahu ke stávám) v určitém území, resp. ve vymezené ploše může stanovit až regulační plán, pro který dle § 61 odst. 1 stavebního zákona platí, že v řešené ploše stanoví podrobné podmínky pro využití a pro vyváření příznivého životního prostředí; přičemž vždy stanoví podmínky pro vymezení a využití pozemků, pro umístění a prostorové uspořádání staveb veřejné infrastruktury a vymezi veřejně prospěšné stavby nebo veřejně prospěšná opatření. Nahlednutím do ÚPD městyse Drásov KrÚ zjistil, že pro zastavěitelné plochy, plochy přestavby i pro plochy v rámci zastavěného území tato platná ÚPD obsahuje

základní regulace, např.: co se týká vymezení ploch, požadavků na zpracování podrobnější dokumentace, velikosti stavebních pozemků, charakteru staveb, podlažnosti staveb, nebo též regulaci zastavěitelnosti stavebních pozemků apod.

Obdobně ve smyslu výše uvedeného bylo proto třeba postupovat při vymezení rozsahu stavební úzavěry Drásov, tj. zjistit reálný stav naplnění zastavěných ploch či ploch přestavby dle jejich funkčního vymezení a regulativu ve smyslu platné ÚPD a tento zhodnotit a vymezi územní dopad stavební úzavěry Drásov tam, kde by skutečně mohlo docházet k předpokládaným kolizím, tedy ve skutečně nezbytném rozsahu, tak aby mohla být akceptována jako udržitelná argumentace, že pro zastavěitelné plochy a plochy přestavby v rozsahu dotčeném stavební úzavěrou Drásov „není stanovena požadovaný charakter a struktura budoucí zástavby“.

KrÚ dospěl k závěru, že pokud byla přezkoumávaná stavební úzavěra Drásov vymezena bez dalšího pro všechny zastavěitelné plochy a plochy přestavby dle platné ÚPD, nelze sledat její souladnost s podmínkami resp. předpoklady vymezenými v § 97 odst. 1 stavebního zákona, tj. s podmínkou vydání stavební úzavěry jen *v nezbytném rozsahu*, a v tomto smyslu nelze sledat souladným se zákonem ani postup, kdy byla bez dalšího vylášena stavební úzavěra též pro celé zastavěné území, aniž by byl tento krok náležitě podložen a odůvodněn. Úvaha, že by dodržení tohoto postupu při vymezení skutečně nezbytného rozsahu územního opatření o stavební úzavěře bylo technicky velmi obtížné, nemůže obstát. Z uvedených hledisek je stavební úzavěra Drásov hodnocena KrÚ jako rozporná se základními principy a zásadami dopadajícími na činnost veřejné správy (viz § 1 odst. 1 a § 2-8 správního řádu).

V rámci výrokové části stavební úzavěry Drásov byl vysloven zákaz „umístovat a povolovat stavby a činnosti *výžadující územní rozhodnutí podle § 77 písm. a), c) a d) stavebního zákona nebo územní souhlas podle § 96 odst. 2 písm. a), b) a c). Ze stavby zahrnutých do § 79 odst. 2 se zákaz vztahuje pouze na stavby definované písm. m), n) a o).* Dále bylo stanoveno, že se zákaz nevztahuje „na stavby a zařízení veřejné technické a dopravní infrastruktury a veřejné prostranství (§ 2 odst. 1 písm. k) stavebního zákona.“ KrÚ v rámci předběžného posouzení věci vyslovil, že sledal překročení zákonných podmínek a předpokladů, a to s ohledem na způsob vymezení zakázaných a ze zákazu výmnlých činností označených ve výrokové části stavební úzavěry Drásov prostřednictvím uvedených ustanovení, současně tuto výrokovou část sledal vnitřně rozpornou. K tomu se uvádí následně.

Ustanovení § 77 stavebního zákona vymezuje jednotlivé typy územních rozhodnutí, kdy v případě písm. a) je to územní rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení. Podle § 76 odst. 1 stavebního zákona platí, že pokud není stanoveno jinak, lze umísťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležitě zájmy v území, jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu. Všechny stavební zámečky, s výjimkou taxativního výčtu uvedeného v § 79 odst. 2 stavebního zákona, vyžadují projednání z hlediska přípustnosti jejich umístění do území, tedy územní rozhodnutí o umístění stavby. Územní souhlas dle § 96 stavebního zákona je tzv. zjednodušeným institutem stavebního zákona, který lze využít místo územního rozhodnutí, avšak pouze v případě, kdy bude prokázáno naplnění zákonných podmínek stanovených uvedeným ustanovením. Při jejich splnění pak pro konkrétní, taxativně vymezené typy stavebních zámečků vyžadujících územní rozhodnutí, postačí územní souhlas. Z uvedeného vyplývá, že stavební zámečky uvedené v § 96 odst. 2 písm. a), b) a c) stavebního zákona jsou v plné míře pokryty § 77 písm. a) ve spojení s § 79 odst. 1 stavebního zákona. Výroková část územního opatření o stavební úzavěře (stejně jako by tomu bylo u správního rozhodnutí) musí jednoznačně, srozumitelně, přesně a určitě, neboť pouze tato jeho část je vykonatelná a její plnění lze vymáhat. Popsaná duplicita vymezení zákazu stavební činnosti ve výrokové části stavební úzavěry Drásov způsobuje nejen její

nepřehlednost, ale zejména nejednoznačnost.

Výroková část stavební uzávery Drásov dále vždy zamýšlený zákaz stavební činnosti k územním rozhodnutím o změně vlivu užívání stavby na území (§ 77 písm. c) stavebního zákona). Podle § 81 odst. 1 stavebního zákona je vydání tohoto typu územního rozhodnutí vyzádováno v případech, kdy záměr změny užívání stavby s sebou nese nové nároky na veřejnou dopravu a technickou infrastrukturu nebo má vliv na životní prostředí. Tzn. kromě dalšího, že pro realizaci tohoto záměru změny užívání bude nezbytný zásah do stávající nebo vybudování nové dopravní a technické infrastruktury, která jej de facto podmiňuje. Jestliže však bylo ve výrokové části stavební uzávery Drásov zároveň vysloveno stanovisko, že se zákaz na stavby a zařízení veřejné technické a dopravní infrastruktury (které nepochybně ve smyslu úpravy dané stavebním zákonem vyzádují územní projednání) nevztahuje, pak nelze dospět k jinému závěru, než že výrok stavební uzávery Drásov je v této části vnitřně rozporný a proto nesouladný se základními principy a zásadami činnosti veřejné správy, a tedy nezákonný.

Zákaz stavební činnosti byl výrokem stavební uzávery Drásov navázán též na územní rozhodování ve věci dělení a scelování pozemků s odkazem na § 77 písm. d) stavebního zákona. V odůvodnění stavební uzávery Drásov bylo k tomuto vysloveno, že zákaz pro dělení a scelování pozemků „byl vztážen na tyto z důvodu zabránění vzniku možné nevhodné struktury budoucí zástavby negotivně se vymezující vůči stávající urbanisticky hodnotné zástavbě, neboť dělení nebo scelování pozemků lze označit za prvotní krok tvorby struktury budoucí zástavby. Dělením nebo scelováním vzniká budoucí osnova veřejných prostranství včetně komunikací, náměstí, chodníků apod. a točtže je zavadna budoucí rozsoh a poloha pozemků určených přímo k zástavbě.“ Podle § 82 odst. 1 stavebního zákona územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků stanoví podmínky pro nové rozdělení nebo scelení pozemků, jde tedy o rozhodnutí, které nesměňuje ke stavební činnosti. Při tomto rozhodování de facto vzniká nový pozemek či pozemky, mění se pouze jejich identifikace. Při rozhodování musí příslušný obecý stavební úřad vždy dbát, aby provedené dělení nebo scelování nebylo v rozporu s regulativy obsaženými v ÚPD. Územní rozhodnutí v této věci však není nástrojem, který by měnil povahu pozemku. Při rozhodování musí být v plné míře naplněny též požadavky zakotvené v § 20 odst. 3 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, v platném znění, a to, že pozemek se vždy vymezuje tak, aby svými vlastnostmi, zejména velikostí, polohou, plošným a prostorovým uspořádáním, umožňoval využití pro navrhovaný účel a byl dopravně napojen na veřejně přístupnou pozemní komunikaci. Územní rozhodnutí o dělení nebo scelování pozemků nezakládá veřejnoprávní oprávnění k provedení staveb, tedy k realizaci jakékoli stavební činnosti, neboť této musí předcházet řádné projednání záněřu jak z hlediska jeho umístění do území, kdy je akumáno splnění zákonných podmínek a předpokladů, tj. otázka přípustnosti stavby v území podle platné ÚPD, tak zpravidla následně i projednání povolení stavby v příslušných povoloacích režimech dle Části čtvrté stavebního zákona. Úvahy, že rozhodnutí o dělení a scelování pozemků určuje budoucí strukturu zástavby, jsou neudržitelné. Jak bylo uvedeno, záměr dělení a scelování pozemků musí být posuzován kromě dalšího z hlediska jeho souladu s ÚPD a je to právě tento podklad, který vymezuje funkční využití ploch a tím v základních ukazatelích vytváří budoucí strukturu zástavby; tu pak v podrobnostech může určit buď regulační plán, nebo konkrétní územní rozhodnutí o umístění staveb veřejné dopravy a technické infrastruktury, jakož i staveb na tuto napojovaných. Nelze též odhlédnout od zásadní skutečnosti, že vymezení funkčních ploch v ÚPD nemá naprosto žádnou vazbu na členění pozemků evidovaných v podobě jednotlivých parcel v katastru nemovitosti. Rozhodnutí o dělení či scelování pozemků tedy nemůže mít žádný negativní dopad do řešení, které má být přijato v rámci nově pořizované ÚPD. Ve vazbě na předchozí dospěl KrÚ k závěru, že nebyly naplněny zákonné předpoklady dané § 97 odst. 1 stavebního zákona pro vyhlášení stavební uzávery Drásov v této části, což z uvedených hledisek působí její nezákonnost, a to i z důvodů nerespektování výše uvedených principů a zásad, jimiž je výkon veřejné správy vázán.

Ve vztahu k zákazu stavebních záměrů podle § 79 odst. 2 písm. m), n) a o) stavebního zákona, formulovanému ve výrokové části stavební uzávery Drásov, bylo v jejím odůvodnění uvedeno, že „...některé tyto stavby mohou mít s ohledem na svou charakter vliv na účel stavební uzávery.“ Odkazovanými ustanoveními stavebního zákona je pak dáno, že se podle písm. m) jedná o dílní díla, dílní stavby pod povrchem a stavby v povrchových lomech a skrývkách, pokud podléhají schvalování a dozoru státní bašské správy podle horních předpisů; dle písm. n) jsou to skleníky do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky umístěny v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, bez podsklepení; podle písm. o) pak jde o stavby stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skládání hořlavých látek nebo vbušnin, nejedná se o stavbu související s uložení radioaktivních odpadů obsahujících vylučné přírodní radionuklidy nebo stavbu, která je jaderným zařízením nebo náleží k provozním celkům, které jsou jaderným zařízením, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost je v souladu s územně plánovací dokumentací, je umístována v odstupové vzdálenosti od společných hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci. Z odůvodnění stavební uzávery tedy naprosto nepochybně, jakým způsobem by tyto stavby měly, nebo by mohly mít, dopad do účelu stavební uzávery, který ostatně není v jejím textu jednoznačně vyjádřen (k tomu viz dále v textu). S přihlédnutím k důvodům vyhlášení stavební uzávery tak, jak o nich hovoří její odůvodnění (viz výše v textu) se nepochybně nejedná o stavby, které by vykazovaly nároky na dopravu a technickou infrastrukturu ani stavby, u nichž by bylo možno bez důvodných pochybností vyslovit, že mohou narušit urbanistické a architektonické hodnoty území. V odůvodnění stavební uzávery Drásov v této věci nelze nalézt oporu pro konstatování souladu předmetné části výroku s podmínkami § 97 odst. 1 stavebního zákona, což vyvolává jeho nezákonnost.

Ve výrokové části územního opatření o stavební uzávěře byla stanovena doba jejího trvání tak, že její „přítost bude ukončena dnem nabytí účinnosti územního plánu Drásov, o jehož pořizování rozhodlo dne 12.9.2016 zastupitelstvo městyse Drásov svým usnesením č. 9.“ Na způsobu, kterým byla stanovena doba trvání stavební uzávery Drásov, neshledal KrÚ nepřipustný exces, neboť vydání nového územního plánu je proces, u něhož nelze s přesností předem stanovit termín dokončení a nelze proto ani stanovit konkrétní datum, k němuž by měla být doba trvání stavební uzávery vázána. Nicméně i tato skutečnost zavazuje příslušný orgán, který je nadán působností územní opatření o stavební uzávěře, aby bylo nejen omezení či zákaz stavební činnosti, ale i území na kterém má stavební uzávěra působit, stanoveno s respektiem zásady přiměřenosti.

Ve výrokové části stavební uzávery Drásov bylo dále stanoveno, že výjimka z omezení nebo zákazu stavební činnosti může být podle § 99 odst. 3 stavebního zákona povolena, cit.: „Jestliže povolení výjimky nehrozí účel sledovaný vyhlášením stavební uzávery.“ Jestliže je § 99 odst. 1 stavebního zákona dáno, že územní opatření o stavební uzávěře stanoví omezení nebo zákaz stavební činnosti ve vymezeném dotčeném území a dobu trvání stavební uzávery, popřípadě podmínky pro povolení výjimky, pak tomu nelze rozumět jinak, než že za situace, kdy je záměrem umožnit v rámci územního opatření o stavební uzávěře udělení výjimky, musí podmínky pro tento postup (tj. pro vydání rozhodnutí o výjimce podle § 99 odst. 3 stavebního zákona) být zakotveny v jeho výrokové části, neboť, jak již bylo uvedeno výše, pouze tato část je vykonatelná a vymahatelná. Formulování podmínek pro udělení výjimky pouze v rámci odůvodnění územního opatření o stavební uzávěře je z tohoto důvodu naprosto nedostatečné a nemůže vadu výrokové části zhojit. V tomto smyslu je výrok stavební uzávery Drásov hodnocen KrÚ jako nezákonný.

V přímé návaznosti na uvedené považuje KrÚ za vhodné doplnit následně. Citovaným textem výrokové části stavební uzávery Drásov je udělení výjimky ze stavební uzávery Drásov vázáno na zjištění skutečnosti, že cit.:

„...povolání výjimky neohroží účel sledovaný vyhlášením stavební úzavěry.“ V tomto smyslu nelze než vyslovit, že v textu výrokové části ani následného odůvodnění není účel stavební úzavěry jednoznačně identifikován. Jak již bylo výše uvedeno, odůvodnění stavební úzavěry Drásov obsahuje, kromě dalšího, uvedení důvodů pro pořízení nové ÚPD a uvedení důvodů pro vydání předeměrné stavební úzavěry. Dále je konstatována možnost udělení výjimky a formulovány podmínky pro takový postup, s dovětkem, cit.:
„...Tedy aby nedošlo k ohrožení účelu sledovaného vyhlášením stavební úzavěry.“ KrÚ podotýká, že odůvodnění stavební úzavěry Drásov je koncipováno bez jednoznačného vymezení jejího účelu, což s sebou nese požadavek resp. zátěž pro dotčené osoby, aby si tento nejednoznačně vyjádřený účel samy z jejího textu dovodily.

Jak bylo uvedeno již výše v textu, při předběžném hodnocení zákonnosti stavební úzavěry Drásov KrÚ sledoval nesoulad s požadavkem zaktualizovaným v § 172 odst. 5 správního řádu, kdy musí být rozhodnuto o všech námítkách uplatněných osobami k tomu oprávněnými a v příslušných souvislostech KrÚ dospěl k vyslovení důvodné pochybnosti o její souladnosti s požadavky ustanovení § 68 správního řádu, co se týká obsahových náležitostí odůvodnění správního rozhodnutí těž ve vztahu k odůvodnění jednotlivých rozhodnutí o námítkách, která jsou jeho součástí.

Námítky uplatněné Miroslavem Reichem byly formulovány v bodech č. 1. - 5. (s připojeným odůvodněním), kdy bylo namítáno: „1. Zákaz není realizován pouze v nezbytném rozsahu; 2. Nedůvěřihodnost důvodů pro stavení stavební úzavěry; 3. Stavební úzavěra musí být stanovena i v Malhostovicích; 4. Nedostatečné stanovení doby trvání stavební úzavěry a chybějící podmínky pro povolení výjimek; 5. Návrh nebyl před zveřejněním projednán s dotčenými orgány.“ Co se týká námítky č. 1., 4. a 5., názor KrÚ k namítaným otázkám a jeho zjištění o procesu projednání stavební úzavěry Drásov byla výše v textu vyjádřena a proto zde již nebude prováděno další jejich hodnocení resp. hodnocení způsobu jejich vypořádání v rámci stavební úzavěry Drásov. V námítkě č. 2 je vysloveno, že záměrem stavební úzavěry je zákaz dělení pozemků z důvodu nedostatečné kapacity ČOV, nicméně v červnu 2016 zastupitelstvo městyse schválilo „přeparelování“ lokality „K lesu“, kdy byly původně výměry pozemků 1100 – 1200 m² sříženy na 800 – 945 m². V odůvodnění rozhodnutí o námítkě bylo vysloveno, že pro rozhodování v území je závažný územní plán a ten pro předeměrnou lokalitu (zastavitelné plochy Z1 a Z2) stanovuje „... budoucí velikost parcel na přibližně 900m². Souhlasilo-li Zastupitelstvo ... se zmenšením parcel, docházelo tak k nápravě původního stavu, kdy velikost parcel se od územního plánu lišily. V současné době je velikost parcel v souladu s územním plánem. Tento souhlas proto nelze vnímat jako protichůdný postup k návrhu opatření o stavební úzavěře.“ Nahlednutím do platné ÚPD Drásov KrÚ zjistil, že v kapitole 3.2. Vymezení zastavitelných ploch a ploch přestavby, 3.2.1 Plochy pro bydlení – B, je pro plochu Z1 stanoveno „vymezit pozemky pro umístění rodinných domů o 900m²“ a pro plochu Z2 „vymezit pozemky pro umístění rodinných domů o rozloze cca 900m²“. Argument o „přibližně“ velikosti parcel (tj. pozemků) je tedy akceptovatelný pouze pro plochu Z2, ve vztahu k ploše Z1 nicméně nebylo stanoveno přibližné určení, ale konkrétní hodnota, což nelze vyloučit jinak, než že by výsledná výměra neměla být nižší než stanovená v ÚPD. V daných souvislostech tato argumentace nevybuzuje důvěru ve správnost nejen rozhodnutí o námítkě, ale i odůvodnění samotné úzavěry, jestiže je na jedné straně zakazováno dělení pozemků, kromě jiného též z důvodu nedostatečné kapacity ČOV, a na straně druhé jsou předkládána tvrzení, že při vzniku pozemků odpovídajících své velikosti regulaci v ÚPD nebo při existenci pozemků s ukončenou parcelací nedojde k další zátěži a navýšení počtu odvodů spáškových vod.

K námítkě č. 3 že se úzavěra měla vztahovat i na obec Malhostovice neboť ČOV je společná, bylo v odůvodnění rozhodnutí o jejím zamítnutí vysloveno, že ČOV má rozdělené kapacity na poloviny, a že zatímco kapacita pro městyse Drásov je již překročena, obec Malhostovice jí dosud nevyužila. KrÚ podotýká, že odůvodnění stavební úzavěry Drásov jako celek neobsahuje, co se týká kapacity ČOV jako celku či jen pro

městyse Drásov, žádné konkrétní údaje způsobu jejího stanovení (i ve vazbě na obsah platné ÚPD) a nelze tak žádným způsobem přezkoumat důvodnost tvrzení o jejím vylepšení. Nicméně městyse Drásov nepřilučí řeší otázku, zda v jiné obci existují důvody a zákonné podmínky pro vydání územního opatření o stavební úzavěře.

I když se KrÚ se způsobem odůvodnění rozhodnutí o námítkách uplatněných Miroslavem Reichem nemohl z výše popsaných důvodů ve všech případech ztotožnit, konstatuje, že z formálního hlediska bylo Radou městyse Drásov rozhodnuto o všech námítkách uvedených osobou uplatněných.

Při přezkoumání způsobu rozhodnutí o uplatněných námítkách včetně jeho odůvodnění KrÚ dále zjistil, že s výjimkou označení práv vázajících se k nemovitostem v území dotčeném stavební úzavěrou Drásov, jsou námítky uplatněné společně Ing. Milošem Kocianem a Janou Kocianovou obsahově totožné s námítkami uplatněnými společně Vlastou Urbánkovou a Jaroslavem Dittichem.

V obou případech bylo při rozhodování o námítkách, resp. při odůvodnění jejich zamítnutí, reagováno pouze na v námítkách uvedené údaje o stavebních záměrech namítajících, které budou dle jejich názoru stavební úzavěrou Drásov zmařeny. Jmenované osoby nicméně ve svých námítkách reagovaly též na konkrétní skutečnosti, jimiž byl záměr přijetí územního opatření o stavební úzavěře odůvodňován (např. nedostatečná kapacita ČOV, nuryšená doprava infrastruktura, nedostatečná kapacita školy, výstavba na volných plochách v zastavěném území). Odůvodnění rozhodnutí o námítkách uvedených osob nicméně neobsahuje k těmto namítaným otázkám naprosto žádnou argumentaci. Nepochybně nelze očekávat, že každá námitka bude vypořádána naprosto vyčerpávajícím způsobem, ale jak vyslovil v odkazovaném rozsudku NSS (viz výše uvedené vyjádření městyse Drásov ze dne 14.03.2017), z provedeného vypořádání, tedy z odůvodnění rozhodnutí o námítkě musí být „...seznamitelné, z jakého důvodu považuje obec námítky uplatněné oprávněnou osobou (...) za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč považuje skutečnosti předestírané oprávněnou osobou za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy za vyvrácené...“ a zejména, že „Přesto však musí být vždy srozumitelné, proč ji správní orgán považuje za nedůvodnou; je povinen se zabývat – třeba i stručně – všemi jejími součástmi.“ Nelze tedy akceptovat úvahu či vysvětlení, že důvody uvedenými v námítkách se městyse Drásov nazabýval, neboť se netýkaly samotného vymezení stavební úzavěry, podatelé je využili jako podpurná tvrzení a že ve vztahu k vymezení úzavěry jsou zcela bezpředmětná a protože by jej vedly ke spekulativnímu domýšlení účelu těchto argumentů. Protože shora uvedeným požadavkům způsob rozhodnutí o námítkách uvedených osob a jejich odůvodnění neodpovídá, nelze jej považovat za souladný se zákonem.

KrÚ skutečnosti vyplývající z předloženího správního spisu posoudil ve smyslu shora citované správní úpravy dané stavebním zákonem a správním řádem. Postup Rady městyse Drásov, který byl uplatněn při vydání stavební úzavěry Drásov, musí KrÚ označit jako nepřipustný a rozporný se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména se zásadou zákonnosti. Nezákonnost postupu při vydání přezkoumávaného opatření obecné povahy měla přímé dopady do jeho formulace, a tedy do hodnocení jeho zákonnosti. Zjištěná nezákonnost stavební úzavěry Drásov pak opodstatňuje zásah nadřízeného orgánu do jeho stability. Po přezkoumání věci ve smyslu § 174 odst. 2 správního řádu tak dospěl KrÚ k závěru, že územní opatření o stavební úzavěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 09.01.2017 nelze ponechat v platnosti, a proto přistoupl k jeho zrušení ve smyslu § 97 odst. 3 správního řádu.

Přezkoumávaným územním opatřením o stavební úzavěře, které bylo vydáno na základě shora popsaného nezákonného postupu, došlo k přímému zásahu do práv vlastnicku nemovitosti v rámci území, pro které byla stavební úzavěra Drásov vyhlášena, tzn. do jejich práv, povinností nebo zájmů souvisejících s výkonem vlastnického práva. KrÚ dospěl vzhledem k předchozímu k závěru, že nelze sledovat zájem na zachování

územního opatření o stavební uzávěře vydaného postupem odporujícím platné zákonné úpravě, a že obecný zájem na prosazování zákonnosti, tj. na zrušení překurnávané stavební uzávěry Drásov, v tomto případě převažuje.

Na podkladě uvedených skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tzn., že KrÚ územní opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 09.01.2017, podle § 97 odst. 3 správního řádu zrušil.

Toto rozhodnutí KrÚ je vydáváno ve lhůtách stanovených ustanovením § 174 odst. 2 správního řádu.

Podle § 174 odst. 2 správního řádu účinky rozhodnutí v přezkurném řízení nastávají ode dne jeho právní moci, jak KrÚ vyslovil ve výroku tohoto rozhodnutí:

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se lze dle ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu odvolat do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Ministerstvu pro místní rozvoj ČR, a to podáním u Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu. Rozhodnutí je ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu oznámeno patnáctým dnem jeho vyvěšení na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje. Lhůta pro odvolání počíná běžet dnem následujícím po doručení rozhodnutí.

Ing. archt. Eva Hamřlová
vedoucí odboru

v z. Ing. Věroslava Prskavcová

Rozdělovník

Obdrží:

Obec Drásov – s žádostí o zveřejnění na úřední desce Úřadu městyse Drásov ve smyslu § 25 odst. 2 správního řádu (včetně způsobu umožňujícího datkový přístup), a následně vyznačení údajů o vyvěšení a seřazení veřejně vyhláškou na stěnopise tohoto usnesení a o jeho vrácení KrÚ

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ
Odbor územního plánování
Staroměstské nám. 6, 110 15 Praha 1
Pracoviště: Letenská 3, Praha 1

prostřednictvím

KR. ÚŘADU JIHOMORAVSKÉHO KRAJE
Odbor územního plánování a stavebního řádu
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Č.j. MEDR 931/2017
V Drásově dne 14. 7. 2017

V souladu s § 81 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“) podává Městys Drásov jako dotčená osoba

odvolání

proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu, Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno, č. j. MK 87672/2017 ze dne 15. 6. 2017 ve věci zrušení územního opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 9. 1.2017. Městys Drásov navrhuje, aby toto **rozhodnutí bylo zrušeno** v plném rozsahu.

Odůvodnění

Městys Drásov obdržel dne 15. 6. 2017 shora uvedené rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Odboru územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), kterým bylo zrušeno územního opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 9. 1.2017. V rámci poučení o opravném prostředku uvedeném v závěru rozhodnutí, krajský úřad připustil možnost odvolání podle § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění a to k Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

Městys Drásov proto podle tohoto poučení podává proti rozhodnutí krajského úřadu odvolání k Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

Důvodem k tomuto odvolání je neumožnění Městysu Drásov uplatnit námitku k návrhu výsledného „rozhodnutí“ krajského úřadu. Městysu musí být za přiměřeného použití § 172 odst. 5 správního řádu přiznáno postavení dotčené osoby s právem podat v přezkumném řízení proti návrhu výsledného „rozhodnutí“ námitku. Právo obce vstoupit do přezkumného řízení a uplatňovat své námitky či připomínky předpokládá, že dozorcí orgán (zde krajský úřad) je povinen zveřejnit (oznámit) nejen zahájení samotného „přezkumného řízení“ vyvěšením usnesení o zahájení přezkumného řízení na své úřední desce, ale stejným způsobem zveřejnit též návrh výsledného „rozhodnutí“ formou veřejné vyhlášky (*k tomuto podrobněji právní názor vyslovený rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 27. července 2016, čj. 5 As 85/2015-36*). V případě předmětného přezkumného řízení stavební uzávěry však krajský úřad nezveřejnil návrh výsledného „rozhodnutí“ a neumožnil tak městysu Drásov uplatnit k němu své námitky. Městys Drásov nesouhlasí se závěry učiněnými krajským úřadem vedoucími ke zrušení stavební uzávěry a nezveřejněním návrhu výsledného „rozhodnutí“ krajského úřadu mu tak byla odepřena možnost

Tel: 549 424 174 | Fax: 549 424 294
E-mail: mestys@drasov.cz
www.drasov.cz

Městys Drásov | Drásov 61 | 664 24 Drásov
IČO: 00281727

Úřední hodiny:
Po, St: 8.00-11.30 | 12.00-17.00
Út, Čt: 7.30-9.30

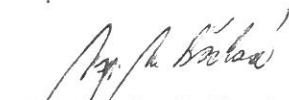
Bankovní spojení:
KB Brno-venkov | Č.u.: 4722641/0100

)(MĚSTYS DRÁSOV

k těmto závěrům uplatnit své námitky. Dle názoru Městysu Drásov je stavební uzávěra a také jí předcházející řízení se zákonem zcela souladné a ke zrušení stavební uzávěry proto není zákonný důvod.

Městys Drásov proto navrhuje, aby Ministerstvo pro místní rozvoj ČR rozhodnutí krajského úřadu zrušilo, a to z důvodu procesní vady přezkumného řízení o stavební uzávěře spočívající v neumožnění Městysu Drásov proti návrhu „rozhodnutí v přezkumném řízení“ uplatnit své námitky.

Mgr. Martina Bočková
starostka

Tel: 549 424 174 | Fax: 549 424 294
E-mail: mestys@drasov.cz
www.drasov.cz

Městys Drásov | Drásov 61 | 664 24 Drásov
IČO: 00281727

Úřední hodiny:
Po, St: 8.00-11.30 | 12.00-17.00
Út, Čt: 7.30-9.30

Bankovní spojení:
KB Brno-venkov | Č.u.: 4722641/0100

V Ý P I S
ze zasedání Rady městyse Drásov
konaného dne 21.6.2017

16. Odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Jm. kraje – stavební uzávěra

Rada městyse Drásov projednala doručené Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje o zrušení Územního opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 9.1.2017. Projednáno bylo odůvodnění Krajského úřadu Jm. kraje a poučení o opravném prostředku.

Usnesení:

Rada městyse Drásov schvaluje podání odvolání proti Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje o zrušení Územního opatření o stavební uzávěře vydané Radou městyse Drásov usnesením č. 4 ze dne 9.1.2017 dle § 81 odst. 1 správního řádu k Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

(4 – 0 – 0)

.....
Mgr. Martina Bočková
starostka městyse

